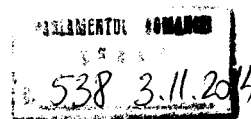

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2094
22.10.2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative*”, inițiată de doamnele senator PSD Doina-Elena Federovici și Gabriela Firea, domnul senator PSD Ilie Sârbu și un grup de parlamentari PSD, UNPR, UDMR, PNL (Bp. 302/2014).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii unei noi categorii de beneficiari, și anume urmașii luptătorilor anticomuniști, care sunt soțul supraviețuitor și părinții celui decedat.

De asemenea, se propune completarea *Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive*

politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, cu o dispoziție de acordare a drepturilor prevăzute la art. 5 alin. (1) și (2) ale acestui act normativ, referitoare la drepturile la o indemnizație lunară pentru părinții celor decedați.

II. Observații

1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 prevede cazurile în care o persoană poate solicita constatarea calității de luptător în rezistența anticomunistă.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din *OUG nr. 214/1999*, se recunoaște calitatea de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice sau supuse din motive politice, unor măsuri administrative abuzive în perioada 6 martie 1945-14 decembrie 1989, precum și persoanelor din rezistența armată care au participat la acțiuni de împotrivire cu arma și de răsturnare prin forță a regimului comunist în perioada 6 martie 1945-august 1964.

După cum se constată din cuprinsul *OUG nr. 214/1999*, legiuitorul a reglementat acordarea unor drepturi numai persoanelor, titulari, care au fost condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice sau supuse, din motive politice, unor măsuri administrative abuzive în perioada 6 martie 1945-14 decembrie 1989, nu și pentru urmașii celor decedați.

Termenul de depunere a cererilor pentru stabilirea calității de luptător în rezistența anticomunistă a încetat la data de 27.11.2006 (*Legea nr. 173/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România*).

În consecință, după această dată, nu se mai poate face încadrarea în calitatea de luptător în rezistența anticomunistă.

Totodată, soluționarea cererilor ce ar urma să fie depuse de către părinții celor decedați ar presupune reluarea activității Comisiei pentru aplicarea *OUG nr. 214/1999* care, în prezent, nu mai funcționează decât pentru reprezentarea în fața instanțelor judecătorești, în procesele care au ca obiect contestațiile formulate împotriva deciziilor pe care Comisia le-a emis.

2. Precizăm, totodată, faptul că, în prezent, art. 7 din *OUG nr. 214/1999* recunoaște exclusiv persoanelor care au calitatea de luptător în rezistența anticomunistă anumite drepturi patrimoniale, folosind norma de trimitere către alte acte normative în ce privește condițiile acordării lor [este cazul dreptului la restituirea, „în condițiile legii”, în natură sau prin echivalent, a bunurilor confiscate (lit. a) și al drepturilor prevăzute în *Decretul-lege nr. 118/1990* (lit. b)], dar și anumite drepturi nepatrimoniale cu caracter de noutate [este cazul dreptului de a li se acorda ordine și medalii prevăzute de legislația în vigoare (lit. c)] și a dreptului de atribuire unor străzi, parcuri, piețe și altor asemenea locuri publice a numelui acestor persoane (lit. d)].

În ce privește drepturile patrimoniale, întrucât sunt reglementate cu trimitere la acte normative speciale – care stabilesc regimul juridic și sfera beneficiarilor lor – apreciem că amendarea art. 7, în sensul dorit de inițiatori, nu poate avea efectul scontat câtă vreme actele normative în cauză nu recunosc chiar ele aceste drepturi categoriei nou create. În legătură cu această chestiune semnalăm, însă, că părinții persoanelor îndreptățite – potrivit legilor speciale de restituire – la măsuri reparatorii în natură sau, după caz, prin echivalent pentru bunurile confiscate pot beneficia de aceleași forme de reparație, dar nu în virtutea calității lor de părinți, ci numai probând calitatea de moștenitori ai proprietarilor bunurilor confiscate.

Referitor la drepturile nepatrimoniale, opinăm că nu se poate extinde sfera beneficiarilor lor la alte persoane decât cele care au calitatea de luptător în rezistența anticomunistă deoarece, având caracter nepatrimonial, ele sunt recunoscute *intuitu personae*, deci numai în considerarea acestei calități.

3. Semnalăm că începând cu data intrării în vigoare a *Legii nr. 53/1993 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din*

motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, Decretul-lege nr. 118/1990 recunoaște dreptul la o indemnizație lunară atât soțului celui decedat în timpul detenției, al internării abuzive în spitale de psihiatrie, al deportării, respectiv în timpul prizonieratului sau al măsurii domiciliului obligatoriu [art. 5 alin. (1)], cât și soțului celui decedat după întoarcerea din detenție, prizonierat, deportare, după încetarea măsurii internării sau a domiciliului obligatoriu [art. 5 alin. (2)], în ambele ipoteze cu condiția ca soțul supraviețuitor să nu se fi recăsătorit. De asemenea, de la intrarea în vigoare a Legii nr. 55/1998 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1997 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri art. 5 alin. (4) din Decretul-lege nr. 118/1990 acordă același beneficiu și soțului care a divorțat, dacă probează că nu s-a recăsătorit și că a conviețuit cu victima măsurilor abuzive menționate până la decesul acesteia.

Așadar, din interpretarea teleologică a dispozițiilor **art. 5** rezultă că soțul supraviețuitor sau, după caz, fostul soț al victimei condamnării/măsurii administrative cu caracter politic are dreptul la indemnizația prevăzută de lege, în considerarea suferințelor ce i-au fost pricinuite indirect, în contextul în care a conviețuit cu victima și a manifestat loialitate față de aceasta. Or, în considerarea celor expuse apreciem că extinderea sferei beneficiarilor **art. 5** la părinții victimei ridică o problemă de consecvență legislativă, câtă vreme textul propus nu impune vreo condiție legată de faptul conviețuirii. Pe de altă parte, chiar și în ipoteza în care o asemenea cerință ar exista, nu ar putea fi explicată excluderea copiilor victimei dintre beneficiarii acestei indemnizații, în condițiile în care și în cazul lor s-ar putea prezuma provocarea unor suferințe, a unor prejudicii indirecte în contextul conviețuirii cu victima.

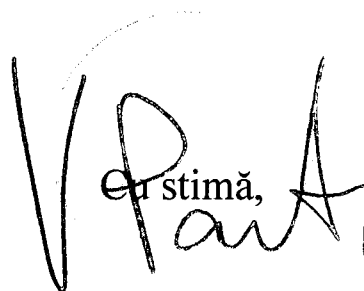
4. Ținând seama de faptul că plata indemnizațiilor persoanelor beneficiare ale prevederilor *Decretului-lege nr. 118/1990* se face din bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, considerăm că nu se justifică introducerea unui articol nou, **art. 7¹**, conform căruia sumele aferente plății indemnizațiilor să se suporte din bugetul de stat prin bugetele Ministerului Apărării Naționale, al Ministerului Afacerilor Interne și al Serviciului Român de Informații.

Totodată, semnalăm că inițiatorii nu au avut în vedere stabilirea unor criterii obiective de repartizare, pe instituții, a persoanelor beneficiare, context în care nu se poate realiza o planificare corespunzătoare a bugetului și a sumelor care ar trebui alocate în acest sens.

5. Având în vedere că măsurile reglementate de inițiativa legislativă determină majorări ale cheltuielilor bugetului de stat, era necesar, în conformitate cu prevederile art. 7 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010*, să fie elaborată fișa financiară prevăzută la art. 15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, însoțită de declarația conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'V. Ponta', with the word 'Prima' written in smaller letters below it.

Victor-Viorel PONTA

**Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului**